

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN GLIMLACH VAN HET KERSTEKIND

Kerstspel in één bedrijf

1880

door

Edmond Lauwaet

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr . 939

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1988 Toneelfonds J. Janssens/Edmond Lauwaet

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN :

GROOTMOEDER (ong. 60 jaar).

DORA, haar schoondochter (ong. 30 jaar).

ANNEKE, Dora's kind (10 jaar).

ELLA, assistente (ong. 30 jaar).

JUFFROUW BAETS (verpleegster; ong. 25 jaar).

Het stuk speelt hedendaags ten huize van Dora.

Het is de vooravond van Kerstmis.

Nette woonkamer. Uitgang naar buiten, in de achtergrond. Deur midden-rechts. Links haardvuur en club. Vooraan rechts kerststal en -boom. Midden tafel en 'n paar stoelen. Hangklok.

ANNEKE (*is druk in de weer aan het stalletje*): ...Verder, grootmoe, verder...

GROOTMOEDER (*zit bij het vuur en breit*): Wel, 't is bijna uit, hoor.

ANNEKE: O, hoe jammer.

GROOTMOEDER (*glimlacht en ziet even over haar bril; dan vertelt ze verder*): Toen begonnen plots de klokken te luiden voor de nachtmis. Het zieke jongetje was gans alleen met zijn grootmoeder. Och arme, de oude man... Hij had het weer zo druk gehad en hij was moe.

ANNEKE: Dat kan ik geloven.

GROOTMOE: Hij was stilletjes ingeslapen. Maar plots bemerkte het ventje dat een kaarsje omviel bij het kerststalletje. Wat 'n ramp, kind. Het riep om grootvader, maar die werd niet wakker en zelf kon hij het vlammetje niet doven. Je weet, z'n beentje was gebroken.

ANNEKE (*staart grootmoeder nu verschrikt aan*): O... wat gebeurde er dan? Het jongetje was zeker heel bang?

GROOTMOEDER: Natuurlijk, Anneke. D'r was ook reden toe, want de kaarsvlam kon elk ogenblik het stro van het stalleke doen opbranden en dan, ja...

ANNEKE (*zucht in spanning*): Hoe vreselijk...

GROOTMOEDER: Het jongetje was ten einde raad en begon het Kindeke in de kribbe te aanroepen. „Heilig Kindeke”, riep het, „zie toch... je stalletje zal branden en ons huis misschien ook... en grootvader en ik... Heilig Kindeke help ons... Ik kan niets doen en grootvader slaapt... Help ons...” (*poos en andere toon*) En toen, Anneke, toen gebeurde er iets héél vreemds.

ANNEKE: Ja??

GROOTMOEDER: Het was bladstil buiten en toch kwam er plots een heftige rukwind opzetten. De deur werd met een smak opengegooid. Grootvader schrok wakker en... het vlammetje was meteen gedoofd.

ANNEKE (*opgelucht*): Gelukkig...

GROOTMOEDER (*ziet Anneke aan*): Dat was door de macht van 't kerstekindeke, Anneke.

ANNEKE (*ziet even in het stalletje en gaat dan bij grootmoeder zitten*): Is dat reeds lang geleden, grootmoeder?

GROOTMOEDER: Dat zal wel, meisjc.

ANNEKE: Meer dan honderd jaar?

GROOTMOEDER: Misschien...

ANNEKE: Maar is ht Kerstekindeke nu nog altijd even machtig en goed?

GROOTMOEDER: Beslist.

ANNEKE (*ziet weer even naar 't stalletje om*): Zou 't Kindeke... (*aarzelt*)

GROOTMOEDER: Wat dan wel, Anneke?

ANNEKE: Juffrouw op school zei, dat wij ook veel aan 't Kindeke moeten vragen.

GROOTMOEDER: Dat is ook zo.

ANNEKE (*zacht*): Grootmoe, moest ik vragen: „Kindeke Jezus, maak dat mama niet meer huilen moet”... zou je dan denken dat...

GROOTMOEDER (*ziet verrast op Anneke neer*): Wat is dat nu? Waar haal je dat uit?

ANNEKE: Je mag het niet verklappen, grootmoe, maar ma weende. Ik heb het goed gehoord. Ze kwam me goede nacht kussen en ik deed alsof ik sliep. (*poos*) Waarom heeft ma verdriet, grootmoeder? Ik ben toch braaf?

GROOTMOEDER (*van streek*): Ach kind, nergens om... (*zacht*) Ja, vraag jij 't maar schoon aan 't Kindeke. Je weet nu hoe machtig het is. (*afleidend*) Heb je reeds kaarsjes voor vanavond?

ANNEKE: Goed dat je er aan denkt, grootmoe.

GROOTMOEDER: Zie je wel. Hier is geld. Spoed je dan.

ANNEKE: Dank je. *(naar achtergrond)* Mooie kaarsjes. Maar ze mogen niet omvallen, nietwaar grootmoe? *(af; achtergrond)*

GROOTMOEDER *(zit 'n poos stil in gedachten en schudt dan langzaam 't hoofd)*.

DORA *(van rechts, ze draagt schortje; ziet op de klok)*: Zo laat reeds.

GROOTMOEDER: Wanneer is Arthur terug, Dora?

DORA *(bij de kast)*: Rond halfzes, moeder. *(wil weer weg)*

GROOTMOEDER *(aarzelend)*: Dora...

DORA: Jawel?

GROOTMOEDER: Ik wou je wat vragen, kind.

DORA *(ziet haar vragend aan)*.

GROOTMOEDER: Kom eens even naast me zitten.

DORA *(gaat stil zitten)*.

GROOTMOEDER: Zo. En vertel me nou eens héél openhartig: Hoe gaat het tussen jou en Arthur?

DORA *(ziet grootmoeder aan en wendt dan traag de blik af)*: Goed, moeder... Hoe zou het gaan?

GROOTMOEDER: Denk je nu heus dat ik niet merk, dat er weer wat verkeerd loopt? Je hoeft me niets te verbergen, Dora. Is het waar wat ik gehoord heb? Loopt hij weer naar... naar dat huis, ginds?

DORA *(ziet op haar handen en haalt de schouders op)*.

GROOTMOEDER: Dus... het is ja?

DORA *(slaat de handen voor de ogen en snikt stil)*.

GROOTMOEDER *(bedarend)*: Wees nu kalm, kind.

DORA *(zich nauwelijks beheersend)*: Kalm... Ik moet kalm zijn, terwijl alles in me worstelt en schreit. *(na korte poos)* Ja... het is waar, moeder. Voor mij, voor ons, voor Anneke heeft hij geen tijd meer; geen enkel vriendelijk woord... Ik dacht dat alles voor goed voorbij was... *(wanhopig)* Hoe heb ik me in hem vergist...